

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS»

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

МІНІСТЕРСТВО ОСВІТИ І НАУКИ УКРАЇНИ

ДЕРЖАВНИЙ ЗАКЛАД
«ПІВДЕННОУКРАЇНСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ
ПЕДАГОГІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ ІМЕНІ К. Д. УШИНСЬКОГО»
КАФЕДРА ПОЛІТИЧНИХ НАУК І ПРАВА
ЦЕНТР СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНИХ ДОСЛІДЖЕНЬ «POLITICUS

ВСЕУКРАЇНСЬКА СТУДЕНТСЬКА
НАУКОВО-ПРАКТИЧНА КОНФЕРЕНЦІЯ

**СУЧАСНІ ВИКЛИКИ
СОЦІАЛЬНО-ПОЛІТИЧНОГО
РОЗВИТКУ:
ПОЛІТИКО-ПРАВОВІ ТА
СОЦІАЛЬНО-ЕКОНОМІЧНІ ВИМІРИ**

3 червня 2020р.

м. Одеса

Рекомендовано до друку рішенням Вченої ради
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського» (протокол № 8
від 21. 05. 2020 р.)

Організаційний комітет конференції:

Наумкіна С. М. – доктор політичних наук, професор, завідувач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Гедікова Н. П. – доктор політичних наук, професор, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Долженков О. Ф. – доктор політичних наук, доцент, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Музиченко Г. В. – доктор політичних наук, професор кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Ростецька С. І. – кандидат політичних наук, доцент, доцент кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Проноза І. І. – кандидат політичних наук, старший викладач кафедри політичних наук і права ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Жирков О. Г. – студент 4-го курсу спеціальності «Право» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Мицко І. І. – студентка 3-го курсу спеціальності «Політологія» ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського»;

Сучасні виклики соціально - політичного розвитку:

С 91 **політико-правові та соціально-економічні виміри** : матеріали Всеукраїнської студентської науково-практичної конференції, м. Одеса, 3 червня 2020 року. Одеса : ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний університет імені К. Д. Ушинського», Центр соціально-політичних досліджень «Politicus», 2020. 143 с.

УДК 321(477)(063)

організації діяльності, що максимальною мірою піддається технологізації.

Крім того, аналіз вітчизняних і зарубіжних концепцій політичного маркетингу, визначення специфіки політичного ринку, особливостей застосування технологій політичного маркетингу дозволить розкрити основні тенденції розвитку політичного маркетингу в Україні, виявити його можливості та обмеження.

Література:

1. Варій М. Й. Політико-психологічні передвиборчі та виборчі технології: Навч.-метод. посіб. К.: «Ельга, Ніка-Центр», 2003. С. 223, 270.
2. Бебик В.М. Політологія для політиків і громадянина: [Монографія]. К.: МАУП, 2004. 334 с.
3. Політичний маркетинговий аналіз: метод, практика: монографія / Шубін С.П. К.: Генеза, 2007. 112 с.

Зіскін А. С.

здобувач кафедри політичних наук і права
ДЗ «Південноукраїнський національний педагогічний
університет імені К. Д. Ушинського»
м. Одеса, Україна

ОСОБЛИВОСТІ КОНСЕРВАТИВНОЇ МОДЕЛІ СОЦІАЛЬНОЇ ДЕРЖАВИ

Від часу зародження цієї моделі наприкінці XIX століття інститут соціальної держави зайняв позицію виправдання існування соціальної диференціації та майнової нерівності, виступив інструментом перерозподілу доходів. Відтак головним завданням інституту соціальної держави в умовах майнової нерівності був і залишається перерозподіл доходів через гнучку

податкову політику, а також надання компенсацій тим, хто їх потребує. Визначальною особливістю цієї моделі є опертя на механізми соціального страхування [1].

Консервативна модель соціальної держави оперта на пріоритет соціального забезпечення не стільки окремого індивіда, скільки сім'ї. Довший час ця модель міцно пов'язувалася зі сімейною структурою, опорою на чоловіка-годувальника, а участь жінок на ринку праці була невисокою. Деякі держави (як-от Франція, Бельгія) меншою мірою відповідали цій особливості консервативної моделі.

В основі консервативної моделі соціальної держави чільне місце займає принцип корпоративності, що передбачає значну відповідальність корпорації за добробут своїх працівників. Політичною основою консервативної моделі виступає коаліція між роботодавцями та працівниками. Підприємство стимулює працівників до максимального трудового внеску, за що державою передбачено різні види соціальних гарантій (пенсійне забезпечення, часткова оплата освіти, медичних, рекреаційних послуг тощо). У цьому випадку і держава, і недержавні організації, і особа є відповідальними за рівень добробуту, але найбільшу роль відіграють корпорації, що мають власну розгалужену соціальну інфраструктуру, власні соціально-страхові фонди тощо. Фінансовим підґрунтям такої моделі виступають страхові внески корпорацій [2, с. 266].

Рівень державних витрат на соціальну сферу в державах, які реалізують таку модель соціальної держави, є доволі високим. Приблизно рівнозначними в консервативній моделі соціальної держави є обсяги державних і приватних витрат, тобто не домінує позабюджетне фінансування (як у неоліберальній моделі) або ж державне (як у нордичній моделі). Це дає призводить до частого в політологічному дискусії озвучення оцінок того, що консервативна модель є певною мірою проміжною між двома іншими (нордичною та неоліберальною).

Як і інші моделі соціальної держави, консервативна її модель упродовж кількох десятиліть перебуває в затяжній кризі. Інститут соціальної держави в країнах із такою моделлю, перебуває,

образно кажучи, «в облозі», стикаючись із низкою демографічних, економічних, фінансових і політичних труднощів функціонування.

Консервативна модель соціальної держави відзначається порівняно сповільненим темпом реформ соціальної сфери. Їх вимушене проведення найчастіше зумовлене євроінтеграційним процесом або ж економічними спадами. Ця модель зберігає опору на механізми соціального страхування, міцний зв'язок зі сімейною структурою, коаліцію роботодавців і працівників. Вона передбачає доволі високий рівень державних витрат на соціальну сферу (порівняно з неоліберальною моделлю). Саме ця модель є найбільш критикована в політологічному дискурсі через уповільнене пристосування до динамічних змін соціо-економічного середовища. Траєкторія соціальних реформ держав з консервативною моделлю характеризується поступовим звуженням традиційних програм соціального страхування, впровадженням численних стимулів до праці в поєднанні з розширенням політики соціального інвестування, пошуком балансу між роботою та сім'єю тощо.

Отже, слід констатувати, що, консервативна модель соціальної держави поступово вбирає характеристики неоліберальної моделі. Це проявляється в зміні пріоритетів на користь гнучкості праці, поступовому зменшенні соціальних виплат, зорієнтованості на мотивацію працездатних осіб тощо. Помітно, що траєкторія реформ у країнах з консервативною моделлю інституту соціальної держави нині демонструє зсув у керунку всебічної активізації працездатної особи, у т. ч. й пенсійного віку. Водночас питання запобігання соціальним конфліктам має залишитися на порядку денному таких держав.

Література

1. Armingeon, K., Beyerler, M. (Eds.) (2004). *The OECD and European Welfare States*. Cheltenham: Edward Elgar.
2. Сковронський, Д. М. (2016). Сучасні моделі соціальної держави. Вісник Національного університету «Львівська політехніка». Серія Юридичні науки, 850, 264-271.